u N u

GEORGE BOGZA ■ VICTOR BRAUNER ■
FILIP CORSA ■ BENJAMIN FONDANE ■
MALKINE ■ AL. MARIUS ■ SAŞA PANĂ ■
STEFAN ROLL ■ CLAUDE SERNET ■ ILARIE
VORONCA ■ ■ ■

bucureşti martie 1929 anul II No. 11 lei 3

VICTOR BRAUNER — TUŞ

VICTOR BRAUNER

Scormonește cu penelul lui toate penele gîndului agită în ini toți clopoței extazului. Ochiul ca un copoi fără sgardă și ț bate cîmpiile cerului aduce în dinți prepeliță visului. Pentru te și inimă Victor Brauner e o reconfortare și o certitudine. olo unde inchietudinea ceasului arde și spintecă, degetul lui tor Brauner desluşeşte prin cenuşă o potecă peste care ano- urile au crescut zimbrii şi ferigi. O lume alta, fără ghebul aterialismului", fără cîrja codului de maniere sau legi. Creionul te fi atunci un stilet ori o privighetoare, o oglindă peste apa ea au trecut lebezi şi nori; în iazul închis ca o perlă în scoica ntelui, se străvăd păstrăvi cu aripioarele ca seminţe roşii; din- cerbii ridică botul umed, adulmecă venirea vînătorului; vîn- o mînă trece prin fruntea vietăților, îndreaptă bucla codri- Cine i-a dat lui Victor Brauner iarba fiarelor?

Toate făpturile vin la dînsul îi ling palmele, se lipesc ca nze pe albumul pleoapelor. Pasul lui deşteaptă în buruieni fluie-

L'aube d'un certain jour

à Victor Brauner, hommage

d'abord on fit couper la tête des drapeaux
puis la mer descendit des pipes des marins
les clefs du sang ouvrirent l'aube —
il y eut une cloche pour toutes les passantes

un silence hollandais fut peint sur les coutumes
des grands poissons oblongs quittèrent les tiroirs
le maire disserta sur les noyés futurs
la foule vieillissait les deux mains dans les poches

avais-tu seulement voulu tuer le monstre
pendant cette saison qui s'empara de l'oeuf?
les prospectus du sang promettaient l'aventure
et la femme avança du côté du public

d'avoir été aimée elle semblait obscène

Paris.

benjamin fondane

Spic

Ce frumos soarele răsare odată cu țăranii
Şi iată cîmpul cu funde de maci, iată grîul
Dealul desfăcut ca un steag
Şi o brăţară de azur părîul

Uite pasărea ţarinei, plugul
Cum ciuguleşte azima pămîntului
Uite boii pătaţi cu soare
Cum poartă, ca o salbă, jugul
Iar pitpalacii, castanietele vîntului
Taie aierul ca o secerătoare.

al. marius

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII REGELE FERDINAND I CLUJ

Biblioteca Centrală Universitară Cluj

rele. Aierul ca un păun se umflă, cheamă; porțile închipuirii se dau în lături. Victor Brauner domesticește lighioanele neliniștii, prinde cu un lasso de imagini toți caii sălbateci ai sîngelui. Victor Brauner: un imn pentru moartea și reînvierea picturii! Poetul din el a înțeles la vreme că drumul adunătorului de culori și semne e înghesuit între două prăpastii fără iertare: deoparte: reproducerea după natură — plasticitate — de care fotografia însăși a izbutit să se lepede — fotografia ultimelor decenii Man Ray — pipăie un alfabet dincolo de hățișurile iluziei, vizuale de alta: arhitectura care a dus — în pictură — la acel hermafroditism penibil al constructivismului. Popasul lui Victor Brauner în etapa acestuia din urmă, a fost scurt. El n'a zăbovit să afle că pictura mărginită la volum sau la abstracții (și abstracția e o mărginire) nu poate sfîrși decît în sufocare, nu poate cu nimic potoli foamea noastră de adevăr și de înțelesuri. Asemeni unui poem, un desen ori un tablou trebuie să înavuțească sensibilitatea și ochiul, cu noi posibilități de revelație.

REVELAȚIA. Cu o undiță de lumină Victor Brauner scoate la iveală din întunerecul din el sau din afară peștii formelor care să spargă coaja de cotidian și de obicinuință, să aducă pe mesele cu manuale și gazete, svârcolirea unui vierme de azur. Atâtea visuri cîte corăbii scufundate în noi: Echivalentul lui Victor Brauner în poem: Stephan Roll (Voi găsi cîndva răgazul să lămuresc celor cărora li se cuvine, cerul încuiat în glasul și în poemele lui Stephan Roll).

Dar, iată-mă acum precedat de crainicii visului lui Victor Brauner, urmat de potopul de plante și vietăți adunate din smîrcurile somnului; de chervanele cu broderii și covoare de luceferi venite depe stepele închipuirii. Victor Brauner înaintează prin mădu va lucrurilor, trezește cu o atingere alte acorduri, alte însuflețiri. Uite aici pădurea de aramă, acolo pădurea de smaragd, dincolo pădurea de tăcere. Un gest și violoncelele oceanelor cîntă. In vine e o prăvălire de confetii și toate serpentinele amurgului freamătă. Dar, să fie liniște! Incordați-vă arcul nervilor (în curând va chiui săgeata cuvîntului): Victor Brauner, se apropie, mîngîie, prinde în brațe pasărea măiastră a nevăzutului.

ilarie voronca

SCURT CIRCUIT

VICTOR BRAUNER

Vîrsta lui plastică debutează public cu ilustraţii pe un volum cu poezii apoi în ziua apariţiei lui „75 H. P.“

Degetele erau pistoalele surprizei, sub un penel înmuiat în pulbere de Azur şi în aurora unei palete de pasăre maiastră. Culorile ardeau în artere ca'n alambicuri pasiunea unei tării, cînd muşchii fulgerau de tinereţă şi vechile statui se spărgeau în aierul străbătut de proectile, ca băşici de săpun. Venise brusc cu încă cîţiva centauri fragezi şi dîrji spărgînd în copite stelele paharelor, zîmbetul Giocondei care ţintuise admiraţia universală ca pe-o insectă uscată; plesnind cu bicele cuvîntului botul putred nechezul rînced peste capetele uimite şi blege. Surpriza explodînd la punctul invulnerabil, autorul ei era dinainte temerar. Victor Brauner tăia în linoleun — ca un inginer al artei — gravitaţia plană a unor forme, care conturau efortul descătuşat al adolescenţei descinsă din ea însăşi; afirmaţi afară răgaz şi fără nici-o îngenunchiere înapoi. Pe mîna lui, pictura îmbracă mănuşa virgină a unui meşteşugar ce aducea păsările altor înălţimi, geometria altor triunghiuri. Artizan al emoţiei în chipul cum ea fermeca pulsul frecvent al unui univers ce se făcea din palmele lui bătute cu rubine. Priviţi din pisc, lupii încişi de dinţi par iepuri cu funde heliotropii flori de muşeţel, iar prăpăstiile gropiţe în bărbia pămîntului.

Dar vîrsta ta Victore începea odată cu prietenia, cu dragostea, cu evoluţiile noastre. Intotdeauna lîngă un poem al nostru înflorea un tablou al tău, ne tulbura un desen. Avalanşa amesteca virilităţile spontane procreind revelaţia. Printre noi purtai în steaua umărului, în panerul ochiului bijuteria unui păun desfăcînd pe pînze coada unei lumi cu 'n muzeu ce-l aduceam în noi. Pe un umăr dinăuntru erai un vrac ducînd comoara cu aur încins şi deabuşelea pe sub zăplaze intrau, în pictura ta ingerii ca găinile, cocoşii ca toreadorii. Puteai cu o suflare să stingi zarzării infloriţi din alte primăveri, ca pe nişte lumănări şi să-i aprinzi pentru viitoare floraţii cu chibrit fosforat în tine şi scăpărat de cer.

De cinci ani, Victor Brauner e pictorul cel mai tînăr dintre noi. Meşteşugul lui e ascuns în ovarele naturei ca ţiţa fântînilor, ca glasul privighetoarei. Fantezia lui înfloreşte neştiut ca poenele cu flori în palma soarelui. Reprezentarea lui, dificultatea sa picturală e naivă; desenul pueril, însă de o puerilitate prodigioasă. Frumuseţea sa e iniţială şi desăvîrşită; — închizînd astfel cele două laturi, ea se livrează fără explicaţii, profilîndu-şi suav şi firesc desenul, colorîndu-l cu anilina din penele ei. De aici candoarea coloritului său, aptitudinea cromatică mai mult în spre decorativ decît înspre un plan pictural adînc meşteşugit, care i-ar ocupa timpul şi străduinţa creaţiei, a desenului, a formei, a elementului pictat, toate groteşti dar rafinate anterior într'un cuptor care-i arde visul; situarea subiectului, poziţia lui spirituală, contradicţia lui chiar, conţinutul emotiv, fecundeaza pictorul pentru maturitatea evidentă ce-i aparţine meîndoios ca un peisagiu ascuns în el şi care i-o ghiceşti în cutele fiecărui desen, în destinul şi în *in*trostructura lui. Ideia unui spirit în continuă invenţie, curajul experienţei tuturor resurselor ce şi le răscoleşte, denotă artistul pur, intrinsec, pictorul autentic căutîndu-se într'un gen dintr'însul ca o chemare, izbind vocile metalelor noi, aliajului care-i va iscăli creaţia sensibilităţei lui, individul universal în pictură. Calific ca pe o virtute, neprecizarea lui la 25 de ani într'un anotimp cînd picturii i se opun cele mai diverse şi contrarii perspective şi laborări.

Victor Brauner debutează expresionist. Constructivismul rece, abstract îl reţine un scurt timp şi se liberează din el, din formulele lui geometrice mecanică nesensorială, din inumanismul lui. Cubismul îi serveşte o problemă de technică a picturei fără a-i perde contactul şi fără a o elimina ca 'n constructivism, dar care nu primeşte, nu respectă formele amorfe din natură, le detestă şi inventă o formă în care natura îngenuchiază artistului, lăsîndu-se interpretată conformată cerebralităţii lui. Descinderea lui, de aci, spre suprarealism devine neînlăturată. E pictura în care el se va găsi, se va complace, nu fiindcă e numită suprarealism; formula nici nu există perspectivei interioare, manierei de-i spune astfel, de asemenea. Victor Brauner pictează conform lui, din repulsiunile subsistente din el. In suprarealism el găseşte chimia visului, spontaneitatea ciudată, corelaţia dintre material şi psihoză. Suprarealismul ca pictură spontană îl integrează; anomalia subiectului plastic destinde reprezentarea lui eterogenă; elementele au atitudinea din clipa psihologică aşa cum pictorului i-o scapără imaginaţi care activează şi mişună din besna luminei dintr'însul. Necesitate unei mişcări fotografice, din identitatea lui, se impune pictorul care lucrează pe el ca pe o masă de operaţie, de alhimie. Su prinderea lui terestră pe pînză e impalpabilă; nu lugerul floare îl reprezintă ci lugerul de parfum pe care urcă spiritul estetic floarei.

Nici odată pictura n'a mers mai paralelă în manifestarea în saltul ei într'o colaborare în acelaş timp ca 'n ultimile răsvrăt artistice. Futurismul, dadaismul, suprarealismul le-au reprezent în manifestarea lor ca pe valori egale.

Victor Brauner debutînd în plină as meriţă, se imprieteneş şi luptă în acelaş ţel, cu acelaş leat literar. Prietenia lui cu V ronca, Roll şi Cosma a plecat din artă, din prerogativa ei. Prim lui ilustraţii apar pe prima carte cu poezii a lui Voronca „Restriş şi sunt expresioniste.

Purtau cu ele apanajul tristeţei şi tot cornul durerii poeme. Expoziţia lui din 1924 e constructivistă, abstractă, planuri puse în spaţii, de materiale dîndu-le o ideologie. In aceia vreme apare „75 H. P.“ unde Voronca îşi publică poeziile Da manifestul ultimei tinereţi. Tablourile lui la expoziţia colecti „Contimporanul“ sunt cubiste. Contactul permanent cu poe nouă îi devine comun. Victor Brauner e pictorul, pe lîngă Ma şi Marcel Iancu, literaturii moderne romîneşti. Revelaţia îl închi în acelaş strigăt, în aceiaş vioară. In senzul revela iei pure intuiţia, în exprimarea emoţiei Victor Brauner e cel ma i poet. aici pictura, desenele lui sunt mai inspirate decît plastice. Frum seţea lor e în descompunerea din vis în savorea lăuntrică, c nu se lămureşte logicei fixe; Stingăcia lor e definitivă şi luci faptului interior ca o placă radiografică a artistului om; coin denţa e în confortul spasmului aşa cum sufletul (subconştie îl livrează independent de condiţia ritmică a formulei dar îi timează romantizmul, ce-l păstrăm atavic ca pe un instinct

Iată prin efortul lui repetat, prin continuarea unei descoperiri, prin pînzele cari închid manifestarea lui cari le va vernisa la 1 Aprilie 1929, unde a ajuns Vi Evoluţia lui însemnîndu-se în invenţie şi în meşteşug astfel un pisc al spiritualităţii noastre, el a ajuns să-l arboreze printre noi.

HOROSCOPE

pour Victor Brauner

Regardez-moi bien et ne craignez rien. Un devenir douteux vous guette. L'avenir, qui à votre égard n'est qu'une très pénible et très sombre évocation d'événements, quelconques, dès que votre vie, jusqu'ici sans grandeur ni remède, se sera soustraite à l'influence maléfique de l'étoile sous laquelle vous êtes né, cet inquiétant avenir se couvre brusquement de ténèbres et de signes mystérieux. Je vois pour vous un long voyage, le dernier peut-être que vous aurez à faire et certes pas meilleur que tous les autres, pendant lequel le mal secret qui sur le tard devra vous emporter se trouvera tout à coup aggravé à la suite d'une aventure terrifiante dont vous ne connaîtrez jamais les personnages. Néanmoins vous n'en succomberez pas et à votre retour vous apprendrez avec désespoir la mort de tous vos amis. Votre maison sera entourée de présences-occultes et vénéneuses; la peur la plus funeste y rendra votre séjour impossible; un moment, vous songerez de nouveau au suicide. Le sommeil fuira pour toujours vos nuits pleines de cauchemars, ainsi que la joie et la tristesse. Votre solitude sera si morne qu'aucun désir, aucun changement ne pourront plus la chasser. Enfin, la femme que vous aimez encore, après vous avoir quitté pour la pire cruauté que votre esprit tyrannique durait pu imaginer, se teindra les cheveux en noir; ses yeux ne seront plus les belles opales captives que votre fière injustice brisait dans un monde d'amer esclavage; désormais, éternellement pieds nus, elle marchera sur la neige brûlante d'un pays lointain. Tout le reste de vos jours vous garderez sa bague inutile à votre doigt.

claude sernet

Babeş-Bolyai University Library, Cluj

JURNAL DE SEX

DANSATOAREA DE CAUCIUC

360.000

Fotoliul mă îmbrăţişase ca o ghilotină, cu lemnul lui încrustat fildeş în carnea mea. In lături, spre plafon se ridica zumzetul ca de albine al spectatorilor jumătăţi de trupuri de mîni şi capetele amestecate.

Localul cu o meteorologie proprie deplasa brize, cicloane de parfum femenin. In faţă: spatele lui Ben Horris agitîndu-se fără ritm — cu ritm epileptic. La dreapta, la stînga sclipia marmora din ceafa fetelor rase proaspăt.

Şi deasupra incrucişîndu-se în unghiuri fonetice ţipătul exotic al instrumentelor noui.

Oboseala drumului pentru a vedea spectacolul cufunda în adîncuri fotoliul cu mine şi realitatea se angrena visului.

Pe scenă la fel, basmul baletelor de carne roză, amestecat cu concretul cupletelor de actualitate. Lumea rîde, aplaudă, îşi suge buzele, îşi suflă nasul.

Apoi cîndva, toate instrumentele la unison şi elastică la fel numelui dansatoarea de cauciuc întră în scenă şi în carnea tuturor.

Urmează dansul ca rugăciune păgînă şi indignarea catîrilor bătrîni în faţa goliciunii ei complecte. Vreau să fiu absent, abstract, dar maşinistul ca un drac aduce cu reflectorul umbra ei în dreptul sufletului şi noaptea spectacolului devine noaptea simţurilor. Cu inima ca pasăre udă, încep coborîşul hermetic. Nimeni nu mă bănuie în obscuritatea organizaţiilor lor caduce. Uite: dansatoarea se agită numai pentru mine, îmi incendiază carnea şi sufletul mi-l umple de viermi fiindcă realităţile ca ziduri nu mă lasă să sbor spre ea. Printre coaste, mizeria trece cu paşi de noroi cari mă dor dar nu îi şterg. Ii las acolo să-i arăt lui dumnezeu la judecata de apoi să-şi vadă opera terfelită din neputinţa de a îmbrăţişa florile rare născocite din el.

Dinţii mei nu pot intra ca fierăstraie în carnea ei şi neputinţă asta îmi adună sub piept lovituri.

Ştiu practicile joase de a îmbrăţişa femei ieftine în clipa împreunării închipuindu-ţi că ai dedesubt femeia care te-a strivit cu zîmbete de indiferenţă supremă fiindcă în ea sexul e anemic şi resfirat.

Dar dansatoarea de cauciuc nu se hermetizează ca prinţesă în zîmbete vagi. Chiamă toată lumea să o iubească şi vrea să aparţină la cît mai mulţi.

Exemplar unic de femeie, fără pastişe ieftine se dă tuturor numai pe BANI MULŢI.

Ca umbra unei eclipse, peste continente şi mări s'a intins numele ei negru. Astru omnipotent a prins în ghiare un şir de sateliţi cu blazon, cari gravitează supuşi în jurul pîntecului ei, exibat în fiecare sară pentru sume enorme.

Dealtfel, femeia plăsmuită din cauciucul patriei ei, este de elasticitate morbidă începînd dela fluidul picioarelor adevărată poemă futuristă, trecînd prin coapse şi pîntecul la fel unei mingi cînd moale ca un nămol în care îţi place să te afunzi, cînd întărindu-se deodată cu muşchii toţi ca o coajă de copac pe care vrei să o rozi cu dinţi mici asemeni caprelor sălbatice — prin ţiţele puse la piept, ca doi pumni pentru fugă, în cari se sbat păsările furate din cuib — pînă la buzele ca lipitori şi nervii ca prăştii de aruncat pietre, întinzîndu-se în toate părţile pentru BANI.

Şi oasele suple ca arcuri de oţel şi sîngele umplînd în cascade golurile cauciucului şi făcînd fiecare părticică din corp să trăiască o viaţă proprie.

Revistele, ziarele pămîntului sînt impănate cu pozele ei în atitudini elastice.

Acum cîteva zile, într'o revistă am corectat un madrigal icoană vie a trupului ei, tot atît de elastic ţişnit din creierii şi sîngele autorului ca ea din pîntecele matern — în plus un aier de spiritualitate absent aici. Gîndul, a urmărit cuvintele tari conturîndu-i şoldurile — şi creionul roş puncta litera pusă greşit. Undeva, în vre-un hotel somptuos, la ora aceia exerciţiul avea desigur loc pe exemplarul viu. Dar vai, acolo nu eram eu corectorul.

Averea ei a crescut imens, dar femeia a rămas la fel de goală. Răscoleşte acum continentul şi picioarele ca doi draci încurcă ţiţele gîndirii. Contrast violent cu pielea ei şi întunericul din sală. Undeva în cer a isbucnit o salvă de porumbei albi: s'au aprins becurile. Pauză. Prin concretismul ei luînd proporţii de catastrofă.

In actul al doilea, femeia pe o pernă uriaşă, într'un decor fantast îndreptăţeşte existenţa undelor sonore cu un gîtlej de hawaiană şi ochii îi cînt la fel. Vorbele ca ghiarele păsărilor sgîrie sufletul sîngerîndu-l ca pradă. Şi melodia bizară goneşte cu pocnete gîndurile flămînde ca lupi şi gîndurile îi dau ocol şi îi ling mîinile. Aşi vrea un revolver de undeva dela galerie să-şi slobozească oţelul între ţiţele ei şi în panică eu să mă duc să-i sug sîngele ţişnind.

Pe urmă spectacolul se termină şi lumina zilei de afară mă biciuie prost ca o morală.

Dansatoarea de cauciuc pleacă mai departe într'un triumf obscen trasă de herghelia celor o sută armăsari virili, concentraţi în opt cilindre sub capota emailată, cîntînd epitalamiri din claxon.

— Arătaţi foarte obosit, domnule.

— Da. Am făcut azi peste treizeci de kilometri pe jos.

— In vre-o escursie, nu?

— ... mda... mi-e somn...

george bogza

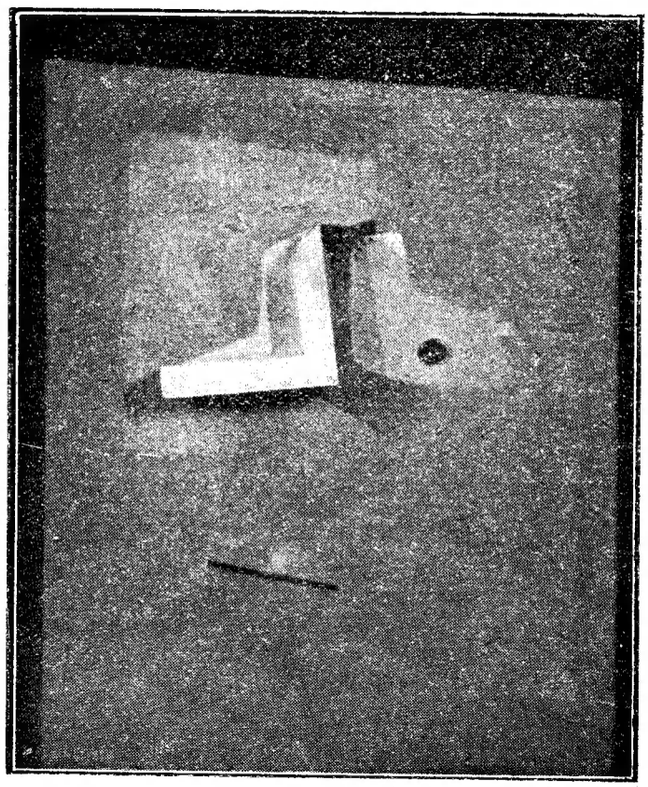

MALKINE SÉMAPHORE

Comerţul perlelor

Precum unele stele de lawn-tenis
Gabriela plimba ochi rotunzi
şi compas luna plină fără reper.
In vitrină
conferinţa lor se chiamă
colier.
Gabriela!
Trec caii primăriei (ce oroare)
cu cei din piete publice bronz vechi,
dar cîtă virtuozitate în cei de circ
cu norii imitaţi pe pîntec....
şi cum mestecă fînul ca un cîntec.
Arena ţine firul, figurilor sever,
In vitrină
conferinţa lor se chiamă
colier
In celălalt Decembrie final,
căzut fu unul, căzut fu doi
al fulgilor rotund pe cască şi oval,
trunchi răsvrătit la cap de peisagiu
ce iluzie despre o Madonă,
pe bulevard stau globuri prinse
la fiecare pom, ca de-un rever
In vitrină
conferinţa lor se chiamă
colier

filip corsa

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Supraimpresiune

CoNcretizez o apariţie abstractă, obsedaNtă de Ani precum o imagine frumoasă şi veşnic nouă. Femeninâ precum zăpada, imaginea, femeia. S'a născut din sărutarea soarului meridional cu muzica mării. Glasul ei toarnă şampanie pe sufletul spumos. Două paranteze culcă de-asupra ochilor — furaţi din negrul kooh-i-noorului regesc — sprincenele. Pe obrazul drept, un timbru oval negru. Dar aci se suprapune chipul Ninei Ninonei Ny zeţar care găseşte abil literile replicilor. In locul inelarului drept poartă înşurubată antena unui paratrăsnet prin care previne, culege şi anihilează fluidul erotic al indezirabililor cari vor s'o apropie. Nepreveniţii trec prin palmă, se rostogolesc caraghioşi prin trupul ei şi-i absoarbe pămîntul în galerii de sobol.

■

Simplon ochiul regisorului din Culver-City a străbătut Saint-Gothardul valorilor ei nespeculate şi a văzut-o superstar.

■

HOLLYWOOD. Studiourile cu case transparente şi munţi dispărînd după paravane, naftalina zăpezilor (aici îşi amintea de Alina, explozibil de veselie şi colegă de bancă la şcoală şi cinematograful oraşului de provincie care există să justifice un inel pierdut pe hartă), fundul mărilor în borcane şi iubiri după scenarii au ţesut în juru-i o ghirlandă de ficţiuni.

Aici un laps de timp rezervat obsesiei.

Pagina întîia a unui cinc-magazin i-a prezentat pe tavă de argint nudul savarină.

■

Nerăbdător: filmul debutului întîrzia şi o regăsesc azi conferenţiară peregrină prin marele centre de turnat. Pretutindeni acelaş subiect:

ARTĂ MUTĂ TREBUIE REALIZATĂ CU ARTISTE MUTE.
MISS UNIVERSE SĂ FIE CEA MAI MUTA FEMEIE.

saşa pană

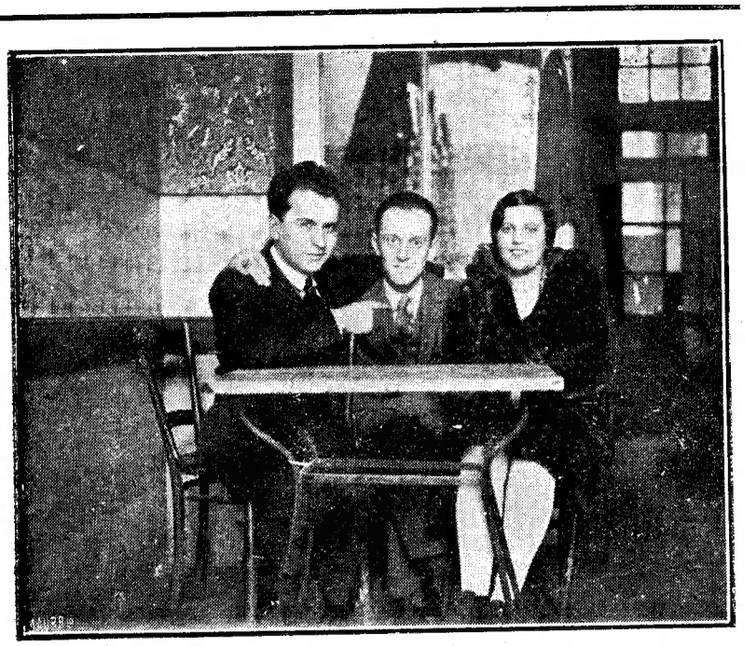

STEPHAN ROLL, VICTOR BRAUNER ŞI LIZY LA SECOL.
(Foto-unu)

BIBLIOTECA UNIVERSITĂŢII REGELE FERDINAND I CLUJ

REDACTORI SAŞA PANĂ MOLDOV

UNU APARE LA ZI'NTÎIU A FIECĂREI LUNI

V E S T I A R

EDITURĂ — LE GANT DE CRIN — JE M'EN FICHE

■ **RAISON D'ÊTRE** — revue
■ **BARS** — revue
■ **SAISIR** — poemes de Jules Superville
■ **FANNY HILL** — la grande courtisane—de P. Mac Orlan, ilustré par l'antcur
■ **DISCONTINUITÉ** No. 2 paraîtra avec la collaboration: Claude Sernet, Ar. Adamov, Malkine, Michozni, Lumbroso, Victor Brauner, etc.
■ **DER STURM** Herwarth Walden — No. 9 und 10 — Berlin.

■ **POEME IN AER LIBER** poezii din Stephan Roll ilustrate de V. Brauner au apărut şi se vor pune în vînzare la principalele librării din Bucureşti, la 15 Martie cor.
■ **TÎŢE** plachetă de lux cu poeme inedite de George Bogza va apare în colecţia Integral
■ **URMUZ** va reapare în curînd

XX Literatura contiporană No. 5 Semnează: Virgil Gheorghiu, Raul Iulian, A. Zaremba, Al. Dimitriu-Păuşeşti, S. Zara.

Reamintim data de 1 Aprilie 1929 cînd va avea loc vernisajul expoziţiei colective Maxy, Marcel Iancu, Victor Brauner, Corneliu Mihăilescu, Milita Pătraşcu, Brătăşanu, Matis Teutsch în sala *„artelor decorative"* Cîmpineanu 17.

Cum toţi expozanţii acestui vernisaj n'au expus de doi ani, îi aşteptăm ca o revelaţie peste toate zugrăvelile fade cari ne-au ingrămădit între timp.

Dintr'o inadvertenţă a poştei, articolul d-lui Claude Sernet despre Victor Brauner, sosindu-ne prea tîrziu, îl vom insera în No. viitor.

In cursul lunei Martie d-l B. Fundoianu va ţine în Bucureşti o conferinţă despre cinematograful modern, urmată cu proecţii de filme abstracte şi de festival.

■

La poète est un four à brûler le réel.
La contemplation est un act d'amour.

—

L'image est une création pure de l'éspril. Elle ne peut naître d'une comparaison, mais du rapprochement de deux réalités plus ou moins éloignées.

—

Plus les rapports des deux réalités rapprochées seront lointains et justes plus l'image sera forte, plus elle aura de puissance émotive et de réalité poétique.

—

Le poète est essentiellement l'homme qui aspire au domaine réel, plan divin, la création mystérieuse et evidente.

—

L'oeuvre d'art lutte contre le déséquilibre du mouvement.

—

En art il faut chercher l'art et non pas la complaisance de soi-même.

—

L'idée du néant c'est une maladie de l'âme.

—

L'imparfait est le vice propre du formé

notes de *Pierre Reverdy*

■

Printr'o notă cu care înseamnă din nou, însă de astă dată fără intrare ţinuta şi dinamul intelectual al revistei „Contiporanul", ni se lansează „călduros apel de-a reveni la ordine". Am reveni, poate, dacă n'am şti că nota închide în intenţia ei şi printr'o atitudine mai cuprinzătoare decît loana tipografică, unul din cele mai senile orgolii şi un hermetism ornat inutile compromisuri în virusul lui, dacă semnatarului ei (D-l Romulus Dia care-şi poate ori cînd săruta intre pulpe trandafirii, desculpîndu-se cu a cipare prin „Am spus acest lucru silit de sinceritatea pe care mi-o soli statornicul nostru amic Ion Vinea") nu i-am şti abdicarea cu desgust de modernism—publicată într'un articol dc acum cîteva luni în „Rampa" — dernism în care d-l R. Dianu n'a fost decît un paliativ — şi nu-i am noaşte între schwartzuri ideologia d-sale de o interlopă mixtură, incons venta ignobilă pentru şi impotriva, poeziei lui Ion Barbu şi alte cauze lichelism şi infatuitate literară. Am reveni, şi nu ne-am conformat totuşi şi apelului neînţelegînd maniera Contimporanului a cărui cultură şi avan nu le-am luat—ele aparţinînd eflorescenţei şi efortului vîrstei noastre — m eră oscilînd in jos şi confuz de la „Sept Manifests Dada", modernismul tectonic şi pictural al d-lui M. Iancu şi pînă la articolul de fond fla d-lui Sandu Tudor din ultimul lui număr.